Robin Hood FLOUR

ברויט געמאכט פון ראָבין הוד מעל איז אייער ביליקסטע שפייז.

גליק און ראכע

סענסאציאנעלער ראמאן

פון א. א.

(פארזעצונג)

— א. גאט, גיב מיר צוריק מיין סטאני — האט זי געוויינט ברעכנ־דיק מיט די הענט.

אויך פון די אויגן פון דעם אלטן גייסטלאכן האבן זיך געקייקלט טרע־רען און די דינער האבן באגראבן זיי־ערע פנימ'ער אין די הענט.

די מענער האבן זיך איצט באראַ־טען, יעדער פון זיי איז געווען גרייט אראפצוקריכן אין דער טיפקייט, אום צו זוכן זייער אומגליקלאכן באלעבאס. איצט מוז מען פארזיכטיק גיין, דען פילייכט קאן די ערד ווידער איינפא־לען.

א שלאנקער און יונגער דינער איז אויסגעקליבן געווארן ער זאל אראפ־גיין אין דער טיפקייט.

עליזאבעט האט אים געררייכט איר קליינע און ציטערנדיקע האנט און זי האט וויינענדיק געשטאמלט:

—א. רעטעט מיין געליבטן!

דער מוטיקער יונגערמאן האט לאנג־זאם גענומען גיין. ער איז אראפגע־קראכן אין דעם גאנג אזוי פארזיכ־טיק, דאס ער האט זאגאר די זייטיקע ווענט ניט באַרוהרט און די פייכטע ערד זאל ווידער ניט איינפאלן.

שטיל און לאנגזאם איז ער פאר־וועטס געגאנגען און באלד איז זיין געשטאלט פארשוואונדן געווארן אין דער עפענונג.

אלע אויגן האבן אראפגעקוקט אין דער טיפקייט, ווען דער גאנג גאנצלאך איינפאלן און באראבן נאך א יונגן מענשלאכעס לעבן?

א טויטע שטילקייט האט געהערשט אין דעם האלב טונקעלן צימער און מען האט נאר געהערט דאס אטעמען פון די ארומשטייענדע.

א פארשטיקטער אויסרוף האט פלוצלונג געקלונגען פון דער ווייטער טיפקייט.

אלע האבן געציטערט. וואס קאן דאס באדייטן? — האט יענער אומ־גליקלאכער יונגערמאן באמערקט, דאס די ערד וועט ווידער איינפאלן?

— א. נאר ניט דאס!

אלע זיינען ווי געלייזמט געשטאנען און יעדער איינער איז געווען גע־פאסט צו הערן דעם דריטן קראך, וועלכער וועט נאך א מענשן באגרא־בען.

אבער אלע זיינען געבליבן שטיל ווי פריער.

עליזאבעטס קאפ האט פעסט אנ־געריהרט דעם באדן, אזוי ווי וואלט דארט געוואלט הערן עטוואס פון איר געליבטן.

אלע האבן אומבאוועגט געקוקט אויף דער עפענונג. פלוצלונג זיינען אלע ווי עלעקטריזירט אויפגעשפרונ־גען, דען איין פוס האט זיך געוויזן, גלייך האט זיך א צווייטע פוס געווי־זן און אין א איניקע סעקונדן שפע־טער האט מען דעם גאנצן קערפער פון א יונגן מאן געקאנט זעען.

די דאזיקע סעקונדן זיינען פאר יעדן איינעם געווען ווי אן אייביקייט. אבער ווארום הייבט זיך זיין קער־פער ניט אויף? ווארום האט ער זיך ווידער אומגעדרייט אין דער עפע־נונג?

דער יונגערמאן האט פון דער עפענונג ארויסגעצויגן א לעבנסלאזן געשטאלט.

די אנוועזנדע האבן עס ניט גע־קאנט דערקענען — אויב עס איז סטא־ניסלאוס אדער דער ארבעטער, דען דער גאנצער קערפער איז געווען באַ־דעקט מיט ערד, מען האט ניט זיין געזיכט און ני טויגע קליידער גע־קאנט זעען.

מיט א הויכן געשריי איז עליזא־בעט אויפגעשפרונגען, זי האט גע־כאפט די לאמטערנע און איידער דער גייסטלאכער האט איר געקאנט פאר־שטעלן דעם וועג, איז זי צוגעשפרונגען צו דער עפענונג און זי איז געבליבן שטיין לעבן דעם לעבנסלאזן קער־פער.

— סטאני, מיין סטאני, ביזטו עס? — האט זי הארצרייסנד גע־וויינט און זי האט גענומען מיט א טוך אפווישן די ערד פון זיין גע־זיכט.

— ער איז עס, פאטער, — א, גאט, — ער איז עס, מיין סטאני! — האט עס הויך געקלונגען דורך דעם שטילן אונטערערדישן צימער.

די מענער האבן אויפגעהויבן דעם לעבנסלאזן קערפער און זיי האבן אים ארויפגעטראגן אויבן.

עליזאבעט האט געקניט לעבן אים, זי האט אוועקגעלייגט זיין קאפ אויף איר שויס און זי האט גענומען אפ־שארן די ערד און דעם שטויב פון זיי־נע האר און געזיכט.

דער יונגערמאן האט דערציילט ווי ער איז לאנגזאם און פארזיכטיק גע־גאנגען, גאנץ ווייט האט ער געפונען זיין יונגן באלעבאס און נאענט לעבן אים איז געלעגן דער ארבעטער.

סטאניסלאוס האט יעדנפאלס גע־מוזט האבן דעם אבזיכט אויפצוהויבן דעם ארבעטער, ער האט דערביי גע־מוזט מאכן א העפטיקע באוועגונג און די וואנט פון דעם גאנג איז דורך דעם איינגעפאלן.

— דער ארבעטער ליגט נאך אין דעם גאנג, אויב ער לעבט ווייס איך ניט, — האט דער יונגערמאן געענ־דיקט. אטעמענדיק שווער פאר אנ־שטרענגונג, — עס איז געווען א בי־טערע ארבעט צו ברענגען דעם באַ־לעבאס אהער.

די מענער האבן געטראכט א קליינע צייט און באלד איז אן אנדערע אריינ־געקראכן אין דעם אונטערערדישן גאנג, אום דער ארבעטער צו רעטן.

נאך א צייט איידער מען האט סטאניסלאוס געפונען האט דער אל־טער גייסטלאכער געשיקט פעטראוויטץ נאך א דאקטאר און מען האט אים יעדע אויגנבליק דערווארטעט.

עליזאבעט האט ניט געהערט וואס ארום איר טוט זיך און אירע אויגן האבן אומבאוועגט געקוקט אויף איר סטאני.

— א מיין גאט, — האט זי גע־מורמלט, — איז ער טויט? א ניין, דאס טאר ניט געשען, מיין סטאני טאר ניט שטארבן!

קאפיטל 35

די פרייהייט ווינקט

אין אנגסטפולער שפאנונג האבן די געפאנגענע געווארט אויף דער אנט־שיידונג — וועלן זיי באקומען די פרייהייט, אדער דעם טויט?

די נעקסטע שטונדע וועט אלעס אנטשיידן, מיט ווילד קלאפנדע הער־צער זיינען זיי געשטאנען און זיי האַ־בען זיך איינע די אנדערע געטרייסט.

וואס דיינקען איצט זייערע פא־מיליעס אין דער היים?

זיי האבן שוין דורך די צייטונגען געמוזט דערפארן דאס אטאנאסיאס איז איבערגעפאלן דעם עקספרעס צוג און אז זיי זיינען גענומען געווארן גע־פאנגען.

ווי אומרואיק זיי מוזן דארטן זיין?

איינער פון זיי האט אין דער היים איבערגעלאזט אן איבערגעגעבענע פרוי און הארציקע קינדער, א וועלט פול מיט גליק און פרייד, ער האט זיין פרוי צערטלאך געקושט פאר זיין אפ־פארן און די קליינע און ליבלאכע קינ־דער האט ער פארשפראכן צו ברענ־גען שיינע מתנות פון דעם לאנד פון די מוסולמאנער.

און איצט וועט ער פילייכט זיי מער קיינמאל ניט זעען.

זיין יונגע פרוי וועט אומזיסט ווארטען אויף זיין צוריקקער און די פרא־געס פון די קינדער: "מאמע, ווען קומט אונזער פאטער", וועט מיט א הארצרייסנדן זיפץ און וויינען מוזן געענטפערט ווערן.

אין יעדנס אויגן האבן זיך באוויזן טרערן. זיי האבן איינע אויף די אנ־דערע געקוקט און זיי האבן זיך שטום געדריקט די הענט.

לעבן א בוים איז געשטאנען אנ־געשפארט א הויכער יונגערמאן און זיינע בלויע אויגן האבן אומרואיק גע־קוקט ארום זיך.

די צייט איז לאנגזאם פאראיבער און יעדע סעקונדע איז פאר די מענער געווען אן אייביקייט.

אין שאס ווען עס הערט זיך פון ווייטן, דאן וועלן זיי דערמארדעט ווע־רען.

ווער קאן באשרייבן וואס פאר א געדאנקען עס האבן געפלאגט די אומ־גליקלאכע געפאנגענע, וועלכע האבן געשוועבט צווישן לעבן און טויט.

אלע האבן געשוויגן; יעדער איי־נער פון זיי האט געטראכט פון זיי־נע ליבע וועלכע ער האט איבערגע־לאזט אין דער היים.

מאריאנא און דער בלאסער קינסט־לער האבן טרויעריק געקוקט אויף די געפאנגענע און זיי האבן מיטגעפילט מיט די אומגליקלאכע.

אויך די באנדיטן זיינען געווען גע־שפאנט צו זעען וואס עס וועט גע־שעען. מאנכע פון זיי זיינען געווען זיכער דאס זייער קאפיטאן וועט די אונטערהאנדלונג געלונגען, מאנכע דא־געגן האבן געצווייפלט. זיי האבן די דאזיקע פראגע הויך דעבאטירט און יעדער איינער איז געווען צארנדיק אויף זיין קעגנער.

עס איז געווען א ווילדע סצענע וואס די געפאנגענע האבן איצט צו געקוקט און וועלכע זיי האבן ביז איצט ניט בייגעוואוינט. אין אטאנא־סיאס קעגנווארט פלעגן זיי מורא הא־בען דעם מויל צו עפענען.

דער שטרייט פון די באנדיטן איז געווארן אימער העפטיקער און די גע־פאנגענע האבן עס מיט שרעק צוגע־זעען. דער אמת'ער געשטאלט פון די רויבער האט זיך ארויסגעצייגט, זיי־ערע אויגן האבן ווילד געבלישטשעט און יעדער איינער האט ארויסגערעדט שרעקלאכע דראאונגען.

אין זייער אויפרעגונג און דורך דאס שרייען פון די באנדיטן האבן די גע־פאנגענע ניט געהערט ווי טריט הערן זיך אימער נעענטער און ערשט ווען דער שליח, וואס אטאנאסיאס האט געשיקט אום די געפאנגענע צו ברענ־גען איז נאענט צוגעקומען, האבן זיי אים דאן דערזען.

איצט האט א שטילקייט גענומען הערשן אויפן פלאץ.

— זייט איר וואנזיניק? — האט דער שליח אויסגערופן קוקנדיק אין די צארנדיקע פנימ'ער פון די באנ־דיטן, — איר צאנקט זיך אין דער צייט וואס דער קאפיטאן קריכט אין פייער צוליב אייך.

די באנדיטן האבן געקוקט אויף אים מיט פארלעגנהייט און דער שליח האט מיט א טריאומפירנדן שמייכל פאר־געזעצט:

— פרייט אייך קאמעראדן, אלעס גייט ווי געוווּנשן, דער קאפיטאן האט מיר געשיקט צו ברענגען די געפאנ־גענע, ער האט שוין דאס אויסלייז געלט, די צוויי הונדערט טויזנט פראנק ביי זיך אין טאש.

די דייטשן האבן זיינע ווערטער ניט פארשטאנען, זיי האבן איינגעזע־ען פון זיינע מינעס דאס ער האט גע־בראכט א גוטע נאכריכט.

ווען די באנדיטן האבן גענומען טאנצן פאר פרייד, זיינען די געפאנ־גענע געווען איבערצייגט, דאס דער דאזיקער באנדיט איז זייער פרייהייטס שליח.

— הורדא, — די פרייהייט ווינקט!

— האט עס גליקלאך געקלונגען פון זייערע ליפן און זיי האבן זיך איינע די אנדערע ארומגענומען.

זיי זיינען געווען פאראייניקט אין לייד און זיי האבן זיך אויך איצט אין פרייד פאראייניקט.

זיי וועלן זיך איצט ווידער קאנען צוריקקערן זיך אין זייער היימאט און זיי וועלן ווידער קאנען זעען זייערע טייערע.

דער הויכער יונגערמאן האט פרייד־לאך געזונגען א פרייהייטס ליד און די איבעריקע געפאנגענע האבן מיט־געזונגען אין כאר.

די באנדיטן האבן זיי מיט אפענע מיילער אנגעקוקט, זיי האבן די דא־זיקע שטורעמדיקע פרייד פון די גע־פאנגענע ניט געקאנט באגרייפן.

דער שליח האט געגעבן א צייכן און די געפאנגענע האבן אים גליקלאך נאכגעפאלגט.

זיי זיינען פאר זייער אוועקגיין צו־געגאנגען צו דער בלאסער מיידל און צו דעם פידל קינסטלער אום צו נע־מען אפשייד פון זיי.

—א, ווען מיר וואלטן אייך ביידן געקאנט מיטנעמען מיט אונז, דאן וואלט אונזער פרייד געווען פאלקאם!

— האבן די געפאנגענע מיט מיטלייד אויסגערופן.

— פילייכט וועלן מיר דורך דער דייטשער געזאנדשאפט אין קאנסטאנ־טינאפאל קאנען אויסווירקן אייער פרי־הייט.

דער יונגער קינסטלער האט טרויע־ריק געשאקלט מיטן קאפ.

— ניין, שטרענגט אייך ניט אן מיין פרייהייט צו דערגרייכן, עס וועט אייך קיין נוצן ניט ברענגען, — האט ער שטיל געזאגט, — אן דער דער מיי־דעל קאן איך זיך צו דער פרייהייט ניט צוריקקערן זיך.

די דייטשן האבן מיט מיטלייד גע־קוקט אויף דער שיינער מיידל, אין וועמעס אויגן עס האבן זיך באוויזן טרערן. זיי האבן טיף באדויערט וואס דאס בילד שיינע, יונגע מיידל מוז דא בלייבן.

מיריאנא האט רויט ווערנדיק אפ־געקערט איר קאפ אן א זייט און צוויי טרערן האבן זיך אראפגעקייקלט אויף אירע באקן. זי האט פארשטאנען וואס די געפאנגענע דיינקען איבער איר.

און וואס וואלטן זיי געזאגט ווען זיי וואלטן געוואוסט, דאס זי איז די פרוי פון דעם קאפיטאן?

דער אפשייד פון מיריאנען און פון דעם פידל קינסטלער האט פארטונקלט די דאזיקע גליקלאכע שטונדע און זיי האבן וואריס געדריקט די הענט פון די דאזיקע צוויי אומגליקלאכע.

מיריאנא האט זיי א צייט נאכגע־קוקט און דאן האבן אירע טרערן פייכטע אויגן טרויעריק געווארפן אויף דעם בלאסן קינסטלער.

זי האט שטיל געוויינט און פעלע־טי פארשטייענדיק איר שמערץ, האט געזאגט:

— מיריאנא, די פרייהייט קאן מיר אויך קיין גליק ניט ברענגען, דען מיין איינס און מיין אלעס ליגט טיף באגראבן אין דער ערד.

די לייד האבן אונז צוזאמענגע־פירט, מיר וועלן זיך טריי האלטן אין שטורעם און אין נויט.

(ווייטערס קומט)

זעט און הערט די

וועסטינגהאוז קאלומייר ראדיא

אין

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2ND MAY 1670.

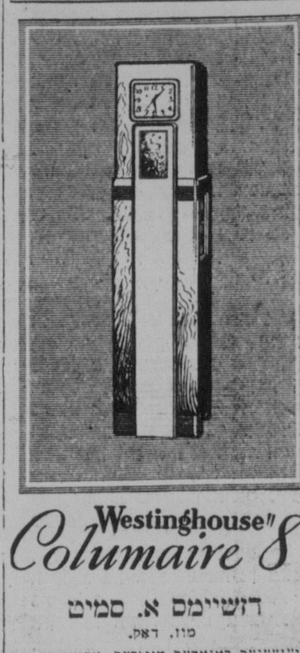

דזשיימס א. סמיט

מוז. דאק.

אנגעזעענער קאנאדער מוזיקער, ארגאניסט און באהמייסטער פון סט. פאול'ס יונייטעד טשורטש, פארט ארטור, לויבט זייער שטארק די וועסטינגהאוז קאלומייר "8" ראדיא:

"די וועסטינגהאוז "קאלומייר" ראדיא וועלכע איז אומפארגלייכבאר אין דעזיין, איז נאך מער, אזוי אין אירע וואונדער־באַרע טאן קוואליטעטן, צוזאמען מיט איר גרויסער אויסקלייבערישקייט און גרויסן פארנעם.

לויט מיין מיינונג איז עס דער סאמע אדוואנסירטער ראדיא אינסטרומענט וואס איז ביז איצט דערפונדן געווארן. אלע פראגראמען פליסן פון איר ספיקער מיט אלע רעזאנאנס רייניקייטן פון דעם בראדז קעסט סטיישאן. פערפעקטע רעפראדוקציע אבסאלוט אן דער קלענסטער שטערונג".

פארקויפט ביי הילערס וואס שעצן הויך אייער פאטראניזירונג.

שלאפלאזיקייט

מידע נערוון

פארמירנדיק נייע, רייכע בלוט טוט דר. טשייס'עס נערוו פוד באנייען די אויסגעשעפטע נער־ווען און שאפט אפ די אורזאך פון שלאפלאזיקייט, איפערייצונג, קאפווייטיקן און נערוועזע אומ־פארדייאונג.

Dr. Chase's NERVE FOOD

בירגער!!

פאר גוטער שטאטישער רעגירונג

דערוויילט די דאָזיקע קאנדידאטן

פאר מעיאר

דיקאן

פאר סקול טראסטי

וואַרד 3

בריוס, ר. א.

סמיט, דר. פ. א.

וויניפעג דארף האבן אייער שטימע

וויכטיק

ווען איר שטימט פאר מעיאר, אלדערמען און סקול טראסטיס, באצייכנט די ציפערן 1, 2, 3 און א. וו. ארום זייערע נעמען אויפ'ן באלאט לויט אייער וואונש. צום ביישפיל, פארצייכנט נומער 1 ביי ד י ק א נ ' ס נאמען — נאכדעם די ציפערן 2 און 3 נאך אייער צווייטן און דריטן אויסוואל פאר מעיאר. ווען איר שטימט פאר אלדערמען, ווייזט אייער אויסוואל דורך באצייכענען די נומערן 1, 2, 3 און א. וו. נאך זייערע נעמען. שטימט פאר סקול טראסטים אויפ'ן זעלבן שטייגער.

שטימט: היינטיקן פרייטאג נאָוו. 27-טן

וויניפעג סיוויק פראגרעס אסאסיאיישאַן

דזשיימס א.

בעררי

איז אונזער אלדערמאן

אין

וואַרד 3

באצייכנט אייער באלאט דעם 27טן נאוועמבער, אזוי:

BARRY JAMES ALEXANDER	1

נייטן פיטערמאנס קאנצערט

נייטן פיטערמאן, וויניפעגער וויא־ליניסט, האט דעמאנסטרירט זיין טאַ־לאנט דינסטאג אוונט, דעם 24טן נאָ־וועמבער, אין א רעסייטל וואס ער האט געגעבן פאר א גרויסן עולם, אין קאנצערט זאל פון פארט גארי האטעל.

גארדאן מעקליין, וויניפעגער פיא־ניסט, איז געווען זיין געהילף ארטיסט און אקאמפאניסט.

דער רעסיטאליסט האט אנגעהויבן זיין פראגראם מיט בראהמס די מיי־נאר סאנאטא און ער איז אפלאדירט געווארן פון דעם עולם ביים שלוס פון יעדן מאוומענט.

דעם צווייטן נומער אויף זיין פראג־ראם, האט ער געשפילט די אלטע און שטענדיק נייע, פאפולערע אי מיינאר מענדעלסאן קאנשערטא. ער האט אבער אנגעפאנגען פון דער "אנדאנטע" (צווייטער מאוומענט). א שאד וואס ער האט ניט געשפילט דעם ערשטן מאוומענט. די "קאדענזא" אין דעם ערשטן מאוומענט גיט דאך אזא גלענ־צענדע געלעגנהייט פאר א רעסיטאַ־ליסט צו דעמאנסטרירן עכטע ווירטו־אזיטעט, און דער דאזיקער (ערשטער) מאוומענט איז שיינט מיר, דער לייט־מאטיוו צו דער גאנצער קאנשערטא.

אין אנפאנג פון זיין פראגראם האט פיטערמאן ארויסגעוויזן א געוויסע נערוועזיטעט. דאס האט זיך גענומען געווים דערפון וואס ער האט אויך זיך געפילט פאראנטווארטלאכקייט צו דער קונסט. און דערפאר האט זיך אים צייט טעגוויזע ניט איינגעגעבן צו קאנטראָ־לירן דעם בויגן.

מער זיכערקייט האט ער ארויסגע־וויזן אין דער לייכטערער טייל פון זיין פראגראם — אין די גרופעס סאַ־לאס.

פון זיינע זעקס סאלאס וואס ער האט געשפילט האט זיך אים אמבעס־טען איינגעגעבן "סיסיליאנא עט ריי־גאדאן" און "מאלאגוויניא". דא איז זיין טאן געווען קלארער און גלאטער, ווי אין די אנדערע געשפילטע נומערן, מיט מער קאנטראל אין זיין רעכטער האנט.

דער עולם האט אים אפלאדירט און ער האט געשפילט איין אנקאר.

גארדאן מעקליין האט פעאיק אקאמ־פאנירט די גאנצע פראגראם, און ער האט אויך געשפילט "באלאדע אין דזשי מיינאר" פון שאפען און אויפן פארלאנג פונם פובליקום האט ער גע־שפילט איין אנקאר.

מ. ג.

קאלגאריער נאָטיצן

זונטאג, דעם 29טן נאוו. וועט פאר־קומען א "סאשעל" אין קאמיוניטי ביל־דינג. זייער א שיינע פראגראם פון רעדנער און מוזיקאלישע נומערן איז צוגעגרייט געווארן פאר דעם אוונט. דאס איז דער ערשטער "סאשעל" וואס די "קאמיוניטי" מאכט דעם יאר. אלע זיינען געבעטן צו קומען און פאר־ברענגען.

די פאלקס ביבליאטעק ביי דער פרץ שול האט געפייערט די ווידערדער־עפענונג פון ביבליאטעק און אויך דעם חודש פארן אידישן בוך, מיט א קאנ־צערט וואס איז פארגעקומען זונטאג, דעם 15טן נאוו. חיים אייזנשטיין, פארזיצער פון אוונט האט דערקלערט די וויכטיקייט פון דער ביבליאטעק, און האט געבעטן דעם עולם צו קומען אפטער אין דער ביבליאטעק און אויס־נוצן אירע מעגלאכקייטן.

אין דער מוזיקאלישער טייל פון פראגראם האבן אנטייל גענומען: ליא־נעל גודמאן, וועלכער האט געשפילט צוויי פידל סאלאס, אקאמפאנירט פון מיס דזשעני גאפסקי; מיס עליע בעל־קין האט באגייסטערט דעם עולם מיט אירע צוויי פיאנא סאלאס. מיס נחמה גאמערל האט געזונגען אידישע פאלקס לידער, פון וועלכע דער עולם האט זיי־ער הנאה געהאט. אקאמפאנירט פון אידיט פערלמאן; דר. ל. רודין האט אין א קורצער אבער געלונגענער רעדע דערקלערט די אורזאכן און צוועקן פון בוך־חודש. ער האט אפעלירט צו די פארזאמלטע צו אויסנוצן די געלעגנ־הייט פון ביליקע פרייזן אויף אידישע ביכער און איינצושאפן זיך ביבליאטעק־קען; י. בערגמאן האט דעקלאמירט; מר. א. פראוואטינער, האט פארגע־לעזן. דער אוונט האט זיך פארענדיקט מיט דעם איינאקטער "די צוואה" פון ז. ליבין, רעזשיסירט פון א. פראוואטינער. עס האבן גענומען אנטייל: י. לעווין, שרה פראוואטינער און זיי האבן גוט געשפילט זייערע ראלן. י. בערגמאן איז געווען דער "פראלאג" און "עפי־לאג".

מר. אסאווסקי, דער סופעראינטענ־דענט פון בית יתומים אין וויניפעג, איז דא אין קאלגארי. מיטוואך אוונט ביי א קליין באזוכטער פארזאמלונג אין קאמיוניטי בילדינג, האט ער גע־האלטן א גלענצנדע רעדע, וואו ער האט געשילדערט די ליכט און שאטנס פון דער ארבעט אין בית יתומים. זיין רע־דע האט געווירקט אויפן עולם, און זיי האבן זיך פארגעסן פון דעם קריזיס און האבן ביינגעשטייערט די זעלבע סומען ווי אין פריערדיקע יארן. דזש. בערקא־סאן, פארזיצער פון קאמיטעט, האט פארזיכערט מר. אסאווסקי, אז קאל־גארי וועט שאפן אדער אפשר נאך אי־בערשטייגן איר קוואטע.

—(::)—

איד. פאמיליע דער־מאָרדעט פון א גלח און זיינע צוויי זין

(שלוס פון זייט 2)

האלטן דאס איינציקע קינד זיינס, וואס איז אים איצט פארבליבן. אויף די הענט און ער האט ביטער געוויינט.

אזוי שנעל ווי דאס מיידעלע האט דערזעען דעם גלח, האט זי גענומען ציטערן ווי א בלאט און טוליענדיק זיך צום פאטער האט זי געשריען, אנ־ווייזנדיק אויפן גלח: "אט איז ער, טאטע, ער גע'הרג'עט מאמע, ניאנקע, אלעמען! ער געשלאגן מיט א האק, יענע צוויי אים געהאלפן; דערנאך געעפנט אלע קאסטנס, גענומען געלט, אויף זיך באהאלטן אונטערן בעט".

דער עולם איז געבליבן שטיין ווי צעמישט, ניט פארלארן האט זיך דער אוריאדניק און דערזעענדיק, ווי דער גלח וויל זיך אפטראגן, האט ער א וואונק געגעבן צו זיינע ארויסהעל־פער, אז מען זאל אויף דעם גלח און זיינע זין אכטונג געבן. שפעטער האט מען ביים גלח אין הויז געפונען די פארבלוטיקטע האק און א סך געלט און זילבער. וואס האט באלאנגט צו דער אידישער פאמיליע, מיט עטלא־כע מאנאטן שפעטער האט מען דעם גלח מיט זיינע צוויי זין פארצעסירט אין קיעוו, און זיי האבן זיך מודה געווען אין דעם פארברעכן. מען האט זיי דאן פאראורטיילט צו אייביקער קאטארגע.

ביל פון גלייכע רעכט אין אימפעריע אנגע־נומען געוואָרן

לאנדאן, נאוו. 25. — דער וועסט־מינסטער ביל, וואס גלייכט אויס אין רעכט די דאמיניאנס אין דער בריטי־שער אימפעריע מיטן מוטערלאנד, איז דורכגעגאנגען אין הויז אין דער דריטער פארלעזונג.

מיט 350 שטימען צו 50 איז דורכ־געפאלן אן אמענדמענט אריינגעטראגן פון די "דאי הארדס", די רעאקציאנער־סטע טייל פון די קאנסערוואטיוון, וואס שטעלט צו דעם פונקט, אז איר־לאנדס פארלאמענט זאל ניט האבן קיין רעכט צו אמענדירן אדער צוריקציען דעם אירישן אפמאך מיט ענגלאנד פון 1922, די ארבעטער דעפוטאטן האבן געשטימט מיט דער רעגירונג קעגן דעם אמענדמענט.

דערוויילט די ארבעטער קאנדידאטן

מאַס-מיטינג

היינט אָוונט

8.30

אין פרץ-זאַל

(418 ABERDEEN AVE)

ר. דורוואַרד
פאר אלדערמאן

דזש. בלומבערג
פאר אלדערמאן

קומט אין מאסן

מרס. מ. לאָו
פאר סקול טראסטי

קומט אין מאסן

ע. מעקגרעט
פאר סקול טראסטי

מ. אווערבאך
פאר סקול טראסטי

אדרעסירט פון די קאנדידאטן

דר. י. פערלמאן — אלד. מ. א. גריי

י. א. טשערניאַק, פאַרזיצער

שטימט אַלע מאָרגן, פרייטאָג, דעם 27-טן נאָוועמבער פרי

פאר אַלע ארבעטער קאנדידאטן